

زرتشت سپیتامه بلخی

ZARTOSHT SPITAMA

زرتشت بلخی ، پیرو مزدا و مزدایی یا مزدیسنایی یا مزدیسنی است .

*

مزدایی یعنی پیرو راستی .

*

زرتشت بلخی در کتابش بنام گاتاها یا گاتاها یا گات ها میگوید :

زرتشت پیرو ندارد و خودش پیرو مزدا است .

زرتشت پیرو ندارد ولی یاران را دارد .

در گاتاها حتا از مزدیسنا (یا پیروان راستی) هم ،

به نام یک آیین ، نامی آورده نشده است و سخنی نیست .

درپاره ی دین زرتشتی (و نه دین زرتشت و دین مزدایی) خوب است

بدانیم ایرانیانی که بعدها زرتشت را پذیرفتند اندیشه ی زرتشت را با

آیین های خویش مانند میتراپیسم و ... درهم و مخلوط کردند و

چیزی بنام دین زرتشتی پدید آوردند .

*

نام خدای زرتشت ، مزدا و تنها صفت و تنها ویژگی مزدا ،

آهورا است .

آهورا یعنی هستی بخش و دادار و پدیدآور و خلق کننده .

نامی که زرتشت بر آفریدگار گذاشته **مَزدا** و از دو واژه ی **مَس** (**مَز**) یعنی **بزرگ** (بزرگترین - فراگیر) و **دا** یعنی **دانش** ، است .

*

آفریدگار (یا همان خدای) زرتشت و باور زرتشت به گونه ای ست

که **دین و دینداری و خرافات را از میان میبرد**

(یا دست کم ، دین و دینداری را بسیار کمرنگ میکند)

و **باور به آفریدگار و خداپاوری و هماهنگی با نظم هستی و طبیعت**

و خلقت (یعنی **آشا**) را به انسان می شناساند .

اساسا انسانی که آفریدگار یا همان خدا را باور داشته باشد نمیتواند

یک دین خاصی را باور داشته باشد و دیندار باشد .

*

یک اصل در گفتار زرتشت این است :

راه در جهان ، یکی است و آن ، راه **راستی** (و **راستگویی**) ست .

و سه سپارش (یا سفارش) در گفتار زرتشت این است :

اندیشه ی نیک (و نه پندار نیک - پندار یعنی گمان و خیال)

گفتار نیک . کردار نیک .

*

باور و آیین زرتشت **احترام به زندگان و جانداران بویژه حیوانات** ،

و احترام به **انسان و انسان مداری** ست .

انسان مداری یعنی اساس **احترام و رفاه و آسایش** انسان ها .

و اما به جرات میتوان گفت که تقریباً همه ی انسانهای معمولی و

مردمان عادی و سالم ، مزدایی هستند .

چون گفتار اصلی زرتشت که تکیه و پافشاری بر **راستگویی و راستی**

و **اندیشه ی نیک** (و نه پندار نیک) و **گفتار نیک** و **کردار نیک**

داشتن است را هر انسان معمولی و سالم و عاقل قبول دارد

و می پذیرد .

*

دین **زرتشت** را دین **راستی** و دین **درستی** و دین **بهی** و دین **خوبی**

مینامند و به زرتشت **لقب** و **فرنام دوست خدا** و **خلیل الله** را داده اند

چونکه زرتشت تنها انسانی ست که خودش و انسان را

دوست خداوند نامیده است و **بنده** و **برده**

و **عبدالله** نامیده است .

*

بر گرفته از کتاب « **كُهَن امانو** »

LIRAVIBOOK.COM

*